

bestemmelser i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 278 af 25. august 1958: indledningen, numrene 1, 2 og 4-8 i § 1 samt § 2, hvortil under sagens videre behandling føjedes nogle ændringer i ligningsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 4. december 1963.

B. „Forslag til lov om ændring i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.“, omfattende indledningen og numrene 3 og 9-17 i § 1 i forannævnte lovbekendtgørelse af 1958 (kontrolloven). Angående lovforslag B.s gennemførelse se nærmest efterfølgende sag.

Delingen blev tiltrådt af folketinget. Den skyldtes, at der var nogle af de foreslåede bestemmelser, som det ansås for ønskeligt at få gennemført inden udgangen af januar 1964, mens andre ikke hastede så meget.

Om indholdet af og formålet med det oprindelige lovforslags bestemmelser anførte *finansministeren* ved fremsættelsen:

„Forslaget tager i første række sigte på at *lempe* de meget strenge regler, der for tiden ifølge kontrollovens afsnit I gælder for *følgerne af ikke at indgive behørig selvangivelse rettidigt*.

Hvis behørig selvangivelse ikke foreligger rettidigt, skal den skattepligtige indkomst og formue ved den foreløbige ansættelse nu ansættes til et beløb, der er mindst henholdsvis 25 pct. og 40 pct. højere end sidste års ansættelse, og denne ansættelse kan efter påklage til skatterådet kun nedsættes til den virkelige indkomst og formue med tillæg af de nævnte procenter. Påklages den foreløbige ansættelse ikke til skatterådet, skal skatterådet forhøje ansættelsen med mindst yderligere 15 og 20 pct. Det er klart, at disse regler kan medføre meget betydelige forhøjelser af de pålignede skattebeløb, beløb, som ikke står i noget rimeligt forhold til den begåede forseelse.

Disse regler gjaldt tidligere også for aktieselskaber m. v., men ved § 28 i loven om indkomstbeskatning af aktieselskaber indførtes for de af denne lov omfattede skattepligtige nye regler om følgerne af ikke at indgive behørig selvangivelse rettidigt, idet man gik over til at forhøje de pålignede skattebeløb i stedet for ansættelserne, samtidig med at man indførte et maksimum og et minimum for forhøjelserne. Det må anses for rimeligt, at tilsvarende regler indføres for skattepligtige personer, og det er det, der foreslås gennemført ved det foreliggende lovforslags § 1, nr. 1 og 2 og 4-8.

Efter de foreslåede nye regler udsætter den, der ikke selvangiver rettidigt, sig for, at ansættelsen sker skønsmæssigt, men i modsæt-